

ги нападнали. Една акула повлѣкла Д-ръ Вилксъ подъ водата, но той се борилъ упорито съ нея. Неговиятъ синъ доплавалъ за баща си и успѣшно го бранилъ, докато пристигне помощъ.

Въ тая страхотна борба съ акулитѣ синътъ билъ страшно изпорѣфанъ. Понеже изгубилъ много кръвъ, той падналъ въ безсъзнание, тъкмо когато го извлѣкли изъ водата. Пострадалъ много и бащата, но и той билъ изваденъ изъ водата. И двамата били настанени въ болница.

Младиятъ Вилксъ, който пострадалъ много, разказва, че се спасилъ отъ акулитѣ, понеже ги уплашилъ, като удрялъ съ дланъ по водата и прѣскалъ тия морски звѣрове. Съ такова срѣдство си служили и туземцитѣ въ Африка, въ ония области, гдето има много акули.

Необикновени случки. Машинистътъ на бързия електрически влакъ между Токио и Йокахама (Япония) преживѣлъ преди нѣколко време ужасенъ страхъ. Когато билъ посрѣдъ пѣть, изведнажъ по сѣщата линия, сѣкашъ изникналъ отъ земята, полетѣлъ срещу него другъ влакъ, който се движелъ насреща съ страхотна бързина. На машиниста отъ страхъ се пресѣкли краката, но въ тоя мигъ не билъ въ състояние нищо да предприеме, а само успѣлъ да дръпне спирачката.

Но тъкмо когато ударътъ билъ вече неминуемъ, втори-ятъ влакъ въ мигъ изчезналъ. Машинистътъ, разтреперанъ като листъ, слѣзълъ на релситѣ, но нищо не забелязалъ, освенъ една прегазена лилица.

На другия день всички вестници писали по тая необикновена случка. Простиятъ народъ ѝ давалъ най-причудливи обяснения. Ученитѣ изтълкували, че влакътъ, който се движелъ срещу машиниста, не е нищо друго освенъ една измама на око (фата-моргана). Тая очна измама, така изплашила машиниста, че той нито ималъ време да разсждава, нито да се визира по-подробно.

Читателитѣ на „Вѣнецъ“ сж имали и другъ пѣть случая да четатъ за такива измами. Тѣ сж доста чести. Колко пѣти, наприкладъ, предъ керванитѣ на Сахара се явяватъ въ далечината чудни оазиси, които не сж нищо друго, освенъ лъжливи въздушни картини. Тежко и горко на пѣтниците, отпаднали отъ жегата, които се помятъ по тѣзи миражи и се отклоняватъ отъ своя пѣть! Смъртта имъ е неизбежна въ нажеженія пѣсъкъ на безкрайната пустиня.

Презъ юний 1815 год., когато ставала голѣмата битка между французи и англичани и пруси, при Ватерло, жителитѣ на Вервиеръ видѣли сутринята войска на небето. Изображе-